

DOI: 10.31548/hspedagog2021.02.095

УДК 37.015:78

ФІЛОСОФІЯ ПРИВАБЛИВОСТІ ШКОЛИ ТА ПОЗАШКІЛЛЯ**О. І. ЯКИМЧУК**, кандидат філософських наук,

доцент кафедри психосоматики та психологічної реабілітації

Національний педагогічний університет імені М. П. ДрагомановаE-mail: yakymchuk-o@ukr.net

Анотація. В статті розглядається проблема підвищення привабливості сучасної української школи, тобто забезпечення таких умов для учнів, батьків, вчителів, вихователів, щоб учні йшли в школу із задоволенням. Для цього їм має бути до вподоби не лише зміст навчання та професійність вчителя, а й технологічна складова навчального і виховного процесу. Тому у підвищенні привабливості сучасної української школи особливу роль мають зіграти інноваційно-гуманістичні технології навчання і виховання, комп'ютерно-комунікативні засоби, ігрові методики та позанавчальні організаційні механізми. В даній статті підкреслюється необхідність комплексного застосування перелічених навчально-виховних та пізнавальних інструментів для створення в кожному закладі освіти привабливого середовища для учнів, вчителів, вихователів. Метою статті є теоретичне обґрунтування необхідності комплексного застосування навчально-виховних та пізнавальних інструментів для створення в кожному закладі освіти привабливого середовища співтворчості для учнів, вчителів, вихователів та інших суб'єктів навчально-виховного процесу. Дана мета реалізується у наступних завданнях: проаналізувати такий пріоритетний напрям розвитку сучасної школи як гуманістична спрямованість навчання, при якому провідна роль відводиться особистісно-орієнтованому підходу, що передбачає врахування потреб і інтересів учня; виявити засоби реалізації особистісно-орієнтованому підходу в навчально-виховному і позанавчальному процесі; висвітлити перспективи сучасного впровадження інноваційно-гуманістичної орієнтованості технологічного забезпечення навчально-виховного та позанавчального процесу як запоруки реалізації особистісно-орієнтованого підходу.

Ключові слова: школа, позашкільня, навчально-виховні технології, позанавчальні технології, комп'ютеризація навчального процесу, ігрові технології навчання та виховання, привабливість школи.

Актуальність. Забезпечення привабливості школи та позашкільня має зрештуватись на особливій філософії – філософії гуманізму, демократії та свободи, які мають реалізуватись в кожному навчальному закладі впродовж всього навчального та позанавчального періоду. Коли мова йде про підвищення привабливості вітчизняної школи, важливо звернути увагу не лише на осучаснення і вдосконалення змісту навчальних програм, предметів і підручників, але й на активне і всебічне впровадження якісних,

актуальних, інноваційно-гуманістичних навчальних технологій, інформаційних засобів забезпечення навчального процесу, дискурсно-ігрових методів проведення уроків, організації позашкільня тощо. Тільки активне впровадження інноваційно-гуманістичної орієнтованості технологічного забезпечення навчально-виховного процесу зможе зробити школу привабливою для сучасних дітей і учнівської молоді, які вже не сприймають авторитарного, стандартизованого, нав'язливого стилю викладання і навчання.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Особистісно-орієнтований підхід перетворюється сьогодні на магістральний орієнтир розвитку української школи. Ця установка в різних інтерпретаціях знаходить своє обґрунтування в роботах таких сучасних дослідників як Н. Богуш, А. Веремчук, С. Виговської, Е. Воронцової, С. Дубового, Л. Запорожець, Н. Казакової, Г. Полякової, Н. Салань, М. Фіцули та ряду інших освітян і філософів.

Мета – теоретичне обґрунтування необхідності комплексного застосування навчально-виховних та пізнавальних інструментів для створення в кожному закладі освіти привабливого середовища співтворчості для учнів, вчителів, вихователів та інших суб'єктів навчально-виховного процесу.

Дана мета реалізується у наступних завданнях: проаналізувати такий пріоритетний напрям розвитку сучасної школи як гуманістична спрямованість навчання, при якому провідна роль відводиться особистісно-орієнтованому підходу, що передбачає врахування потреб і інтересів учня; виявити засоби реалізації особистісно-орієнтованому підходу в навчально-виховному і позанавчальному процесі; висвітлити перспективи сучасного впровадження інноваційно-гуманістичної орієнтованості технологічного забезпечення навчально-виховного та позанавчального процесу як запоруки реалізації особистісно-орієнтованого підходу.

Результати. Інноваційно-гуманістичний підхід до педагогічно-технологічного забезпечення навчального процесу на сьогодні є безальтернативним шляхом приваблення дітей та батьків до шкільної освіти. «Пріоритетним напрямом розвитку сучасної школи стала гуманістична спрямованість

навчання, при якому провідна роль відводиться особистісно-орієнтованому підходу, що передбачає врахування потреб і інтересів учня, реалізацію диференційованого підходу до вчення. Нині в центрі уваги – учень, його особистість, неповторний внутрішній світ. Тому основна мета сучасного вчителя – вибрати методи й форми організації навчальної діяльності учнів, які оптимально відповідають поставленій меті розвитку особистості. Останніми роками все частіше піднімається питання про застосування новітніх технологій у школі. Це не лише нові технічні засоби, але й нові форми й методи викладання, новий підхід до процесу викладання» [1, с. 109]. Введення нових технологій і методик, особливо в такому традиціоналістському інституті, як школа, справа непроста. Потребується докладання сильної волі кожного суб'єкта, а також зміна декількох професійних поколінь для того, щоб відмовитися від узвичаєних, нароблених, автоматичних видів діяльності і поведінки, навіть якщо вони відверто застаріли за змістом і формою.

Саме тому сьогодні надзвичайно гостро постає проблема підготовки абсолютно нового покоління педагогів, що володітимуть як новим світоглядом і стилем мислення, так і новітнім технологічно-компетентнісним базисом, набутим при навчанні у педагогічному вузі. Вчитель, який буде застосовувати найновітніші інноваційно-гуманістичні педагогічні технології та особистісно-орієнтовані методики, зможе зробити так, щоб школа стала для кожного учня бажаним середовищем втілення своїх талантів та задоволення своїх потреб у новому знанні. «Необхідно створити такі умови, які дозволять підвищити у дітей інтерес до навчання, навчити усвідомлювати, що залишилося незрозумілим, а в

кінцевому підсумку навчити вчитися. І тоді учень почне отримувати радість від процесу самостійного пізнання і від результату своєї навчальної праці. У вирішенні цих проблем провідна роль відводиться вчителю. Необхідно переглянути його роботу, освоїти нові методи навчання сучасного школяра, по-новому поглянути на саму побудову уроку, форму його проведення. Відповідно інноваційність має характеризувати професійну діяльність кожного вчителя» [2, с. 94]. Відчуваючи те, що кожен окремих вчитель і педагогічний колектив школи загалом прагне до постійного інноваційного самовдосконалення та вдосконалення навчально-виховного процесу, батьки будуть з більшою довірою відноситися до такого навчального закладу. Для дітей же сучасні інноваційно-гуманістичні педагогічні технології створюють сприятливе середовище для того, щоб гармонійно розвивати свої особистісні здібності та бажані компетентності.

Особливе ж місце серед особистісних, професійних, загальнокультурних та цивілізаційних компетентностей сучасної людини посідають інформаційно-комп'ютерні технології. Це має в повній мірі враховуватися при формуванні технологічно-методичного базису навчально-виховного процесу. Тим більше що сьогодні в рамках філософсько-освітнього дискурсу склався широкий консенсус щодо беззаперечної корисності компетентного використання в процесі шкільного навчання і виховання комп'ютерної і мультимедійної техніки, а також спеціального програмного забезпечення. «Упровадження інформаційно-комп'ютерних технологій в освіті дозволяє розв'язати низку важливих психолого-педагогічних завдань, пов'язаних із підвищенням якості навчально-виховного процесу в освітніх установах. До основних переваг

впровадження інформаційно-комп'ютерних технологій в освіті можна віднести такі: 1) поліпшення інформаційної забезпеченості учасників освітнього процесу. З використанням інформаційно-комп'ютерних технологій розширюється можливість для учнів і вчителів здійснювати оперативний доступ до різної інформації, накопичення, обміну і тиражування її; 2) використання інформаційно-комп'ютерних технологій впливає на мотивацію, привабливість навчання. Це пов'язано з незвичністю і престижністю роботи з комп'ютером. Існування ігрових програм й ігрових компонентів у навчальних програмах підвищує привабливість комп'ютерів для дітей; 3) комп'ютер дає можливість підвищити самостійність навчання, можливість здійснювати навчання без безпосередньої участі педагога шляхом виконання домашніх завдань з необхідними компонентами перевірки правильності їх виконання; 4) підвищуються можливості індивідуалізації навчання. Це може здійснюватися за допомогою індивідуалізації темпу пред'явлення завдань, переходу до наступної теми після засвоєння попередньої, вибору тем і завдань з урахуванням індивідуальності і знань конкретного учня, поточного контролю успішності й підвищення об'єктивності такого контролю» [4, с. 10]. Таким чином, безумовним є той факт, що сучасний навчально-виховний процес не може бути ні ефективним, ні привабливим для учнів, якщо в ньому не будуть повною мірою застосовуватися доступні на сьогоднішній день інформаційно-комп'ютерні та мультимедійні технології.

Більше того, інформаційні технології дозволяють зробити навчальний процес не просто більш ефективним, але й більш дитино-орієнтованим. Саме спеціалізоване програмне забезпечення дозволяє

розробити більш варіативні, структуровані, придатні для різного рівня опанування навчального матеріалу завдання, тести, творчі вправи, практичні комплекси тощо. «Для учнів нові мультимедійні педагогічні засоби стають важливим фактором ефективності і привабливості освіти. І якщо ефективність тут є очевидною, то привабливість потребує пояснень. Сьогодні все більше в освіті важить саме вибір учня, студента. Нові ж технології допомагають створити такий освітній простір, який максимально гнучко реагує на потреби тих, хто навчається, та здатен максимально повно задовольняти їхні освітні інтереси і потреби» [13, р. 9]. Таким чином, користь і привабливість використання сучасних інформаційно-комп'ютерних педагогічних технологій полягає насамперед в тому, що вони допомагають максимально повно забезпечити особистісно-орієнтовані методики навчання і виховання. Хоча існують і інші позитивні аспекти. Інформаційно-комп'ютерні технології мають одразу декілька вимірів привабливості для учасників освітнього процесу. «По-перше, вони роблять саме навчальне середовище більш привабливим для сучасної людини, яка постійно взаємодіє із цифровими технологіями у житті. По-друге, вони дозволяють підвищувати успішність навчального процесу для кожного суб'єкта, що навчається. По-третє, вони полегшують процес управління навчальним процесом, що дуже важливо з точки зору педагогічного менеджменту» [12, р. 156]. Отже, сучасна школа буде більш привабливою для всіх суб'єктів (учнів, батьків, педагогів, управлінців), якщо її функціональна діяльність буде забезпечуватися новітніми інформаційно-комп'ютерними та мультимедійними засобами і технологіями. Без таких засобів навчально-виховний процес буде

виглядати однозначно застарілим, нецікавим і малопривабливим.

В аспекті привабливості для учнів комп'ютерних засобів навчання, важливо звернути увагу і на необхідність значного розширення в практиці роботи українських шкіл такого навчально-виховного інструмента, як педагогічно орієнтовані комп'ютерні ігри. Досвід розвинених країн доводить, що широке використання комп'ютерно-ігрових технологій дозволяє дітям легше адаптуватися до навчального процесу та сприймати його з радістю і задоволенням. «Оскільки гра залишається основним видом діяльності для дітей віком 6 – 10 років, то доцільним методичним заходом є розроблення комплексів комп'ютерних дидактичних ігор і тренажерів. Вони характеризуються жанровою різноманітністю (адвентурні або пригодницькі, стратегії, аркадні, симулятори), можливостями налаштування інтерфейсу й рівня складності. Візуально ці ігри часто оформлені як мультиплікаційний фільм, яскраві та привабливі, зі спокійним, звуковим рядом, однак з інтерактивними властивостями – можливістю керувати перебігом подій. Вони розвивають кмітливість, логічне мислення, наполегливість, здатність планувати свої дії, тренують багатофакторне мислення, окомір, увагу, швидкість реакції. Дослідники наголошують, що комп'ютерні ігри та вправи – це особливий засіб, що стимулює творчу активність дітей» [9, с. 61]. Звичайно, комп'ютерні ігри, які застосовуються в навчально-виховному процесі, мають компетентно добиратися і використовуватися під професійним наглядом підготовлених для цього педагогів. Водночас саме такі ігри є одним з найефективніших засобів створення привабливого для учнів навчально-виховного середовища школи.

Однак далеко не лише комп'ютерними іграми обмежуються ігрові технології, які можуть використовуватися в сучасній школі. Сьогодні вже існує значний комплекс розроблених педагогічно-дидактичних ігор, які можуть ефективно використовуватися в навчально-виховному процесі для школярів різних вікових категорій. Такі ігри допомагають проявляти і розвивати винахідливість, творчість, поінформованість, а також вчитися видобувати нове знання та інформацію. «Важливим завданням освіти стає розвиток в учнів інтересу до самостійного відбору інформації та її активного використання. Цього можна досягти використовуючи дидактичні ігри, які дають можливість на практиці проявити свої здібності, демонструвати знання й уміння. Застосування в навчальному пізнанні ігрових технологій стимулює розвиток усіх сфер учня – мотиваційної, інтелектуальної, емоційно-вольової, комунікативної» [6, с. 140]. Окрім того, гра в ненав'язливій формі виконує функцію привабливості учня до навчання, зацікавлення дитини процесом набуття нових знань і вмінь. Приваблива за формою і процесом дидактична гра несе для дітей і учнівської молоді значну користь, при цьому не перенапружуючи їх психіку і нервову систему.

Таким чином, дидактичні ігри при вивченні будь-яких предметів є додатковим і дуже ефективним педагогічним засобом, що спирається на особистісно-орієнтовані технології навчання і виховання. Такі засоби приваблюють не лише учнів. Ними приємно і цікаво користуватися і педагогам, кожен з яких може привносити в навчально-ігровий процес власні вдосконалення і тематичні зміни. «Сучасна дидактика, спираючись на нові дослідження педагогіки, психології знаходить у грі великі можливості для навчання,

розвитку особистості в цілому, оскільки гра впливає не лише на пізнавальну діяльність учня, але й зачіпає її афективну сферу, посилює мотивацію, сприяє розвитку вольових якостей, формуванню характеру. А тому правомірно стверджувати, що ігри можуть ефективно використовуватися для навчання учнів знанням та інтелектуальним навичкам, розвитку інтересів, а також для формування належних міжособистісних стосунків в учнівському колективі, поглиблення соціалізації особистості учня. Використання дидактичних ігор можна розглядати як один із дієвих засобів подолання формалізму в навчанні з його традиційною орієнтацією на словесні методи навчання» [3, с. 21]. Таким чином, важливими чинниками підвищення рівня привабливості школи серед учнів, батьків, педагогів можна назвати використання новітніх інноваційно-гуманістичних технологій навчання і виховання, наскрізну інформатизацію навчально-виховного процесу, а також широке використання дискурсно-ігрових методик проведення уроків і виховних заходів.

Важливо звернутися ще й до детального аналізу проблематики привабливості позаурочних програм та технологій. Звичайно, базовою навчально-виховною формою сьогодні все ще залишаються урочні заняття, спрямовані на оволодіння учнями предметними знаннями, передбаченими загальноосвітніми програмами. Але дійсно привабити дітей до школи, спонукати їх брати активну участь в її повсякденній життєдіяльності успішніше можуть позанавчальні форми діяльності. «Метою позакласної роботи в школі є забезпечення умов для становлення гармонійної і цілісної особистості учня, розвитку його здібностей та обдарувань, збагачення інтелектуального потенціалу й духовності, формування творчої

активності» [5, с. 61]. Дітям більше подобається не формально структуровані уроки, а ті види діяльності, де вони відчують власну корисність, креативність, залученість до колективних справ. Враховуючи це, шкільні позаурочні програми, форми учнівської діяльності, колективної творчості мають бути максимально урізноманітнені і диверсифіковані, що обов'язково призведе до значного зростання привабливості школи для учнів різних вікових груп.

Експерти відзначають, що ефективність та привабливість позаурочної роботи визначається низкою чинників, серед яких: 1) добровільний характер участі у ній; 2) надання інформації, яка виходить за межі навчальної програми та є значущою для школярів; 3) сприяння розвитку ініціативи і самодіяльності учнів; 4) застосування у процесі позаурочної діяльності принципу гри [див.: 10, с. 125]. Окрім того, важливим чинником формування і забезпечення високого рівня привабливості позанавчальних програм і технологій є їх значне формальне різноманіття. Сьогодні педагогічний колектив може обирати між великою кількістю апробованих і перевірених форм позаурочного навчання і виховання. Серед позаурочних форм навчання вчені називають «семінарські та факультативні заняття, навчальні екскурсії, предметні гуртки, домашню навчальну роботу учнів, консультації тощо» [11, с. 171–186]. Широко використовуваними є такі форми позаурочної роботи, як гуртки, культурно-масова робота (проведення читацьких конференцій, оглядів, конкурсів, тематичних вечорів, шкільних свят, зустрічей з відомими людьми тощо), індивідуальна робота учнів під керівництвом вчителів і батьків (читання книг, заняття технікою, мистецтвом тощо) [8, с. 53]. Таким чином, важливо, щоб диверсифікованим і урізноманітненим

був не тільки набір позаурочних форм навчання і виховання, але й склад їх учасників. Школа обов'язково буде приваблювати місцеву громадськість, якщо буде часто проводити якісь тематичні заходи за участю розширеного кола учасників, що представлятимуть місцеву громаду. Такі заходи зазвичай викликають велику увагу і зацікавленість як учнів, так і їх батьків.

При цьому будь-яка позаурочна, позакласна робота має бути орієнтованою на виконання конкретних навчально-виховних завдань і цілей. Вона не може бути безпредметною чи просто розважальною. В її педагогічній структурі та організаційних формах мають передбачатися творчі, пізнавальні, особистісно-розвиваючі елементи. «Позакласна робота базується на таких специфічних принципах: добровільний характер участі в ній; суспільна спрямованість діяльності учнів; розвиток ініціативи і самодіяльності учнів; розвиток винахідливості, дитячої технічної, юнацької та художньої творчості (під час занять перед учнями слід ставити завдання пошукового характеру: створення нових прикладів, удосконалення наявних; приділення особливої уваги творчому підходу до справи тощо; зв'язок з навчальною роботою; використання ігрових форм, цікавість, емоційність (широке використання пізнавальних ігор, ігор з комп'ютерами, демонстрування цікавих дослідів та ін.)» [7, с. 202]. Дотримання таких принципів і напрямів організації позаурочних програм і технологій дозволяє значно підвищити цікавість учнів до навчання, здійснити в ненав'язливій формі необхідні виховні впливи, забезпечити учням корисне і змістовне дозвілля. Це привабить не лише дітей, але й батьків, які будуть бачити, що в школі використовується вся повнота засобів для гармонійного і всебічного особистісного розвитку їх дітей.

Загалом, для більшості українських батьків дуже актуальною є проблема догляду за дитиною в другій половині дня. Сучасні школи, намагаючись підвищити власну привабливість, прагнуть надати дітям якомога більше можливостей творчої самореалізації після уроків. Групи продовженого дня максимально відходять від стандартизованих форм дозвілля і відпочинку. Педагоги в позаурочній діяльності намагаються максимально застосувати індивідуально орієнтовані технології навчання, виховання, дитячої творчості. «Проблема зайнятості дитини в другій половині дня набуває все більшої гостроти та актуальності для батьків і педагогів. Саме тому постає необхідність спрямування дозвіллевої діяльності на творчий та духовно-естетичний розвиток особистості й створення необхідних для цього умов» [5, с. 63]. В цілому, варто відмітити, що саме в сфері позаурочної діяльності у вітчизняній освіті за останні роки відбулося немало позитивних змін. Школи, орієнтуючись на високий попит з боку дітей і батьків, намагаються організувати якомога різноманітніші форми творчої самореалізації дітей в групах і гуртках післяурочного навчання, виховання, творчої чи спортивно-оздоровчої діяльності.

В якості результатів дослідження підкреслимо важливість новітніх навчальних технологій, інформатизації навчального процесу та активного застосування дискурсивно-ігрових методів проведення уроків у підвищенні привабливості вітчизняної школи. Високої актуальності сьогодні набуває особистісно-орієнтований стиль навчання і виховання, який забезпечує високий рівень компетентісної підготовки кожного учня. Цей фактор може підвищити привабливість школи як для дитини, так і для батьків. Впроваджувати перелічені технології і

методи навчання і виховання здатні тільки вчителі нового покоління, що мають відповідну освітньо-компетентісну підготовку. Окрім того, кожний вчитель має бути готовим до активного використання в своїй педагогічній практиці новітніх комп'ютерно-інформаційних технологій. Останні необхідні на всіх етапах навчально-виховного процесу, адже вони допомагають зробити його більш якісним, диференційованим, різноманітним і диверсифікованим. Зрештою, привабливість навчального процесу для дитини значно підвищується за умови активного використання дискурсивно-ігрових технологій (дидактичних і комп'ютерних ігор), які не просто роблять навчання більш цікавим і приємним, але дозволяють виявити і розвинути у кожного учня нові здібності, дослідницькі і пошукові вміння, творчі якості, кмітливість, емоційну стійкість тощо.

Висновки і перспективи. Отже, використання інноваційно-гуманістичних навчальних технологій, новітніх інформаційно-комп'ютерних та мультимедійних засобів, дискурсивно-ігрових методів проведення занять є ефективними засобами підвищення привабливості сучасної школи.

Окрім того, необхідно підкреслити важливість підвищення привабливості позаурочних програм та технологій з метою перетворення школи на середовище не тільки навчання, але й позанавчальної творчості, відпочинку, дозвілля. Це обов'язково приваблюватиме учнів до більш активної участі в життєдіяльності власного навчального закладу. Високу актуальність проблема позаурочної діяльності у школі має і для батьків. Для більшості сімей в нашій країні важливо, щоб дитина після уроків, у другій половині дня була під наглядом педагогів і зайнята корисною, творчою, фізкультурно-оздоровчою діяльністю.

З цією метою сучасна школа постійно відшукує оптимальні форми, технології, методики і програми організації позанавчальної активності учнівської молоді. В дослідженні доведено необхідність постійного розширення та диверсифікації форм такої активності, в чому школі має надаватися допомога як з боку батьків, так і від місцевих громад, які безумовно зацікавлені в тому, щоб учнівська молодь мала змістовне і корисне дозвілля. Таким чином, школа, що використовує сучасні та різноманітні позаурочні програми та технології, безумовно підвищує свою привабливість серед учнів, батьків, широких кіл місцевої громадськості.

Список використаних джерел

1. Богуш Н.М. Упровадження інноваційних методів і технологій на уроках німецької мови як засіб розвитку творчого потенціалу учнів / Н.М. Богуш // Таврійський вісник освіти. Науково-методичний журнал. – 2013. – № 4 (44). – С. 109 – 117.
2. Веремчук А. Інноваційна освітня діяльність сучасного вчителя початкових класів / Алла Веремчук // Проблеми підготовки сучасного вчителя: збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. – Умань: ПП Жовтий О.О., 2012. – Випуск 5. – Частина 1. – С. 94 – 99.
3. Виговська С.В. Застосування ігрових методів навчання під час викладання дисципліни «Педагогіка» / С.В. Виговська, О.В. Багинська // Вісник Національного університету оборони України. Збірник наукових праць. – К.: НУОУ, 2014. – Випуск 5 (42). – С. 21 – 24.
4. Воронцова Е.В. Психологічні аспекти інформатизації навчально-виховного процесу / Е.В. Воронцова // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2011. – № 7 (95). – С. 10 – 11.
5. Дубовий С. Роль позакласної роботи у формуванні творчої особистості учня / Сергій Дубовий // Рідна школа. – 2012. – № 3 (березень). – С. 61 – 63.
6. Запорожець Л. Використання навчально-ігрових технологій в процесі вивчення географії в основній школі / Леся Запорожець, Оксана Браславська // Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. – Умань: ПП Жовтий О.О., 2012. – Частина 4. – С. 139 – 145.
7. Казакова Н.В. Врахування індивідуальних особливостей молодших школярів у виборі методів виховання у позакласній роботі / Н.В. Казакова // Педагогічний дискурс: збірник наукових праць. – Хмельницький: ХГПА, 2013. – Випуск 14. – С. 201 – 205.
8. Педагогіка: Большая современная энциклопедия / Составитель Е.С. Рапацевич. – Мн.: «Современное слово», 2005. – 720 с.
9. Полякова Г.О. Використання медіаосвітніх технологій у початковій школі / Г.О. Полякова // Наукові записки Інституту журналістики: науковий збірник. – К., 2016. – Том 63, квітень – червень. – С. 58 – 63.
10. Салань Н. Підготовка майбутнього педагога до здійснення позаурочної роботи з математики як важливе завдання сучасних ВНЗ / Наталія Салань // Молодь і ринок. – 2014. – № 1 (108). – С. 124 – 128.
11. Фіцула М.М. Педагогіка: Навчальний посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти / М.М. Фіцула. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. – 528 с.
12. Osorio J. Assessing the ICT Training Conditions for Educational Managers / Javier Osorio // Management of Education in the Information Age: The Role of ICT. – Fifth Working Conference on Information Technology in

Educational Management (ITEM 2002), August 18 – 22, 2002, Helsinki, Finland. – Boston/Dordrecht/London: Kluwer Academic Publishers, 2003. – P. 155 – 166.

13. Technology Innovations for Behavioral Education / Edited by Mary Banks Gregerson. – New York: Springer Science & Business Media, 2011. – 72 p.

References

1. Bohush N.M.(2013). Uprovadzhennya nnovatsiynykh metodiv i tekhnolohiy na urokakh nimetskoï movy yak zasib rozvytku tvorchoho potentsialu uchniv [Introduction of innovative methods and technologies in German language lessons as a means of developing the creative potential of pupils] / N.M. Bohush // Tavriyskyi Bulletin of Education. Scientific and methodical journal No.4(44), 109-117.

2. Veremchuk, A. (2012). Innovatsiyna osvitnya diyalnist suchasnoho vchytelya pochatkovykh klasiv [Innovative educational activity of a modern primary school teacher] / Alla Veremchuk // Problems of modern teacher training: collection of scientific works of P. Tychna Uman State Pedagogical University, Uman, PPZhovtyi O.O., Issue 5, Part 1, 94-99.

3. Vyhovska, S.V. (2014). Zastosuvannya ihrovykh metodiv navchannya pid chas vykladannya dystsypliny «Pedagogika» [Application of game teaching methods when teaching the "Pedagogy" discipline] / S.V. Vyhovska, O.V. Bahynska // Bulletin of the National University of Defense of Ukraine. Collection of scientific works, Kyiv, NUDU, Issue 5 (42), 21-24.

4. Vorontsova, E.V. (2011). Psykholohichni aspekty informatyzatsii navchalno-vykhovnoho protsesu [Psychological aspects of informatization of educational process] / E.V. Vorontsova // Computer in school and family No.7 (95), 10-11.

5. Dubovyi, S. (2012). Rol pozaklasnoyi roboty u formuvanni tvorchoyi osobystosti uchnya [The role of

extracurricular work in the development of the creative personality of the pupils] / Serhiy Dubovyi // Native school No.3 (March), 61-63.

6. Zaporozhets, L. (2012). Vykorystannya navchalno-ihrovykh tekhnolohiy v protsesi vyvchennya heohrafiyi v osnovniy shkoli [The use of educational and game technologies in the process of studying geography in primary school] / Lesya Zaporozhets, Oksana Braslavska // Collection of scientific works of P. Tychna Uman State Pedagogical University, Uman, PPZhovtyi O.O., Issue 5, Part 4, 139-145.

7. Kazakova, NV (2013). Vrakhuvannya individualnykh osoblyvostey molodshykh shkolyariv u vybori metodiv vykhovannya u pozaklasniy roboti [Taking into account the individual characteristics of younger pupils in the choice of methods of education in extracurricular activities] / N.V. Kazakova // Pedagogical discourse: collection of scientific papers. Khmelnytsky, KhHPA, Issue 14, 201-205.

8. Pedagogika: Bolshaya sovremennaya entsiklopediya (2005). [Pedagogy: The Great Modern Encyclopedia] / Compiled by E.S. Rapatsevich. Minsk, Sovremennoeslovo, 720.

9. Polyakova, H.O. (2016). Vykorystannya mediaosvitnikh tekhnolohiy u pochatkoviy shkoli [Use of media educational technologies in primary school] / H.O. Polyakova // Scientific notes of the Institute of Journalism: scientific collection. Kyiv, Volume 63, April-June, 58-63.

10. Salan, N. (2014). Pidhotovka maybutnoho pedahoha do zdiysnennya pozaurochnoyi roboty z matematyky yak vazhlyve zavdannya suchasnykh VNZ [Training the future instructors for extracurricular activities in mathematics as an important task of modern

universities] / Natalia Salan // Molodirynok, No.1 (108), 124-128.

11. Fitsula, M.M. (2002). Pedahohika: Navchalnyi posibnyk dlya studentiv vyshchychk pedahohichnykh zakladiv osvity [Pedagogy: Textbook for students of higher pedagogical educational institutions] / M.M.Fitsula. Kyiv, "Academy" Publishing Center, 528.

12. Osorio, J. (2003). Assessing the ICT Training Conditions for Educational Managers / Javier Osorio

// Management of Education in the Information Age: The Role of ICT. – Fifth Working Conference on Information Technology in Educational Management (ITEM 2002), August 18 – 22, 2002, Helsinki, Finland, Boston/Dordrecht/London, Kluwer Academic Publishers, 2003, 155-166.

13. Technology Innovations for Behavioral Education (2011) / Edited by Mary Banks Gregerson. New York, Springer Science & Business Media, 72.

PHILOSOPHY OF ATTRACTIVENESS OF SCHOOL AND OUT-OF-SCHOOL ACTIVITIES

O. I. Yakymchuk

Abstract. *The article considers the problem of increasing the attractiveness of the modern Ukrainian school, i.e. providing such conditions for pupils, parents, teachers, educators so that pupils wanted go to school with pleasure. To do this, they should like not only the content of education and professionalism of the teacher, but the technological component of the educational process as well. Therefore, innovative and humanistic technologies of teaching and education, computer and communication tools, game techniques and extracurricular organizational mechanisms should play a special role in increasing the attractiveness of the modern Ukrainian school. This article emphasizes the need for comprehensive application of these educational and cognitive means to create an attractive environment for pupils, teachers and educators in every educational institution. The purpose of the article is to theoretically substantiate the need for comprehensive application of educational and cognitive means in every educational institution in order to create an attractive environment for co-creation for pupils, teachers, educators and other participants of the educational process. This goal is realized in the following tasks: to analyze such a priority direction of modern school development as the humanistic orientation of education, in which the leading role is given to a personality-oriented approach that takes into account the needs and interests of the pupils; identify the means of implementing a personality-oriented approach in the educational and extracurricular process; to highlight the prospects of modern implementation of innovation-humanistic orientation of technological support of educational and extracurricular process as a guarantee of the implementation of personality-oriented approach.*

Keywords: *school, out-of-school activities, educational technologies, extracurricular technologies, computerization of educational process, game technologies of training and education, attractiveness of school*